

PRZEDSZKOLAK

Biuletyn informacyjny dla rodziców
Wydawany przez Samorządowy Zespół Szkolno-Przedszkolny nr 2 w Chełmku

JESIEŃ 2024

Redaguje:
Wiktoria Bukowska

„Jesienny pociąg”

*Stoi pociąg na peronie -
żółte liście ma w wagonie
i kasztany, i żołędzie -
dokąd z nimi jechać będzie?
Rusza pociąg sapiąc głośno.
Już w przedziałach grzyby rosną,
a na półce, wśród bagaży,
leży sobie bukiet z jarzyn.
Pędzi pociąg lasem, polem
pod ogromnym parasolem.
Zamiast kół kalosze ma,
za oknami deszcz mu gra.
O, zatrzymał się na chwilę!
Ktoś w wagonie drzwi uchylił
potoczył w naszą stronę
jabłko duże i czerwone.*

Dorota Gellner

**W tym numerze
przeczytasz na temat:**

Na progu jesieni.....	1
Pierwsze tygodnie w przedszkolu...	2
Dziecko w świecie przyrody.....	3
Klaps to też przemoc!.....	4-5
Aktualności.....	6

Zagadki dla dzieci o tematyce jesiennej

W lesie go spotkasz
i dziwisz się srodze:
bo on ma kapelusz,
ale gdzie? Na nodze!
(grzyb)

Ciemny ma owoc, w skorupce z kolcami,
można z nich ludziki robić z rodzicami.
Liście ich drzewa są jak palce i dłonie,
każdy inną barwą płonie.
Zbierzesz je na spacerze, ciepło ubrany,
brązowe, kuliste, są to...
(kasztany)

Spadają z drzewa
żółte, czerwone.
Wiatr je niesie w tę
i tamtą stronę.
(liście)

To jesienne owoce,
jaśniejsze od kasztana.
Główka im nie marznie,
bo w czapeczkę ubrana.
Znajdziesz je jesienią wszędzie,
rosną na dębie, a są to...
(żołędzie)

PIERWSZE TYGODNIE W PRZEDSZKOLU

Zmiana otoczenia, konieczność przystosowania się do nowych zasad i separacja od rodziców to dla niejednego kilkulatka silnie stresujące wydarzenie. Stres ten można jednak łagodzić – służy temu proces adaptacyjny dotyczący zarówno dzieci, jak i rodziców.

Rodzina stanowi dla dziecka pierwsze miejsce, w którym uczy się funkcjonowania w grupie społecznej. Rozpoczynając edukację w przedszkolu, znany dom i bezpieczna relacja z rodzicami przestają stanowić jedyne środowisko, w którym przybywa maluszek. Niepokój oraz silne emocje odczuwane przez dziecko stanowią coś normalnego – potrzebuje ono czasu i wsparcia, by przyzwyczaić się do tej sytuacji i poczuć się bezpiecznie w nowym otoczeniu. Konieczne jest również poczucie bezpieczeństwa w tej zmianie u rodzica, by mógł on z sukcesem wspierać pociechę w procesie adaptacyjnym.

Bardzo istotne jest wyposażenie wychowawcy przez rodzica w możliwie najwięcej informacji o dziecku – jego lękach, trudnych sytuacjach, zainteresowaniach. Pozwoli to nauczycielowi odpowiedzieć na potrzeby maluszka. Dobrze rozpoczęta adaptacja to ważny krok w budowaniu otwartości dziecka na nowe doświadczenia i pozytywne nastawienie do takich sytuacji. Zaowocuje to w kolejnych etapach życia, np. podczas rozpoczęcia edukacji w szkole.

W pierwszych tygodniach uczęszczania do przedszkola konieczne jest **obdarzenie dziecka większą ilością czasu** przez rodzica. W rozmowie z pociechą warto poruszyć

kwestie takie jak jego samopoczucie, relacje z rówieśnikami czy przedszkolne zabawy. Zainteresowanie i troska okazana dziecku w tym czasie przełoży się na jego zwiększone poczucie bezpieczeństwa, ponadto pozwoli też wychwycić ewentualne problemy. Możliwie najszybsza analiza dostrzeżonej trudności, a następnie podjęcie współdziałania z nauczycielem to działania ukierunkowane na pomoc dziecku w pokonaniu problemu i postrzeganiu nowego środowiska jako przyjazne i akceptowalne miejsce.

Ważne, aby pamiętać, że **adaptacja to również czas dla rodziców**. Należy rozmawiać z nauczycielem o swoich wątpliwościach (najlepiej sam na sam, bez obecności dziecka), być otwartym na wskazówki i obustronną relację. Zbudowanie relacji z przedszkolem przełoży się na poczucie bezpieczeństwa u rodzica, a to z kolei wpłynie na podejście dziecka oraz płynną aklimatyzację w nowym otoczeniu. Dzieci to doskonali obserwatorzy, nawet jeśli nie posiadają jeszcze zdolności realnej oceny sytuacji, potrafią dostrzec stosunek rodzica do pracowników przedszkola. Obserwując życzliwą postawę, łatwiej będzie im zaakceptować nowych opiekunów. Wartościowe jest również prowadzenie rozmów przy dziecku na temat jego pobytu w przedszkolu – ze szczególnym zaakcentowaniem jego nowych osiągnięć. Bardzo istotne jest również to, by nie szczędzić maluchom w tym czasie pochwał dla ich starań. Autentyczne zainteresowanie i dostrzeganie postępów maluszka przyczynia się do pogłębiania jego więzi z przedszkolem. Zachwyt rodzica, doceniona praca plastyczna, rzetelna i konstruktywna pochwała powoduje, że dziecko postrzega przedszkole jako atrakcyjne miejsce, w którym dzieją się ważne rzeczy.

Oprac. w oparciu o: www.swiatp.pl/pierwsze-tygodnie-w-przedszkolu-adaptacja-dla-dzieci-i-rodzicow/

DZIECKO W ŚWIECIE PRZYRODY

Wiek przedszkolny to czas wzmożonej aktywności poznawczej oraz szczególnej wrażliwości emocjonalnej, stąd już od najmłodszych lat należy ukazywać najmłodszemu potęgę i piękno otaczającego nas świata. Kluczowe jest dostarczanie dziecku doświadczeń mających na celu wzbudzenie pozytywnych uczuć, takich jak życzliwość, tolerancja, radość, odpowiedzialność wobec siebie oraz przyrody. Realizowanie zagadnień z zakresu edukacji przyrodniczej pozwala uświadomić dzieciom fakt, że człowiek, rośliny, zwierzęta, a także przyroda martwa stanowią część tego samego środowiska, mając w równym stopniu prawo do istnienia. Środowisko, w którym żyje dziecko stanowi nośnik wielu wartości wychowawczych, oddziałuje na jego psychikę i osobowość.

Dążenie dziecka do kontaktu z przyrodą polega na odczuwaniu emocjonalnej więzi z nią, a także pragnieniu przebywania w środowisku przyrodniczym, stąd należy rozwijać tę postawę poprzez:

- częste spacer, wycieczki do różnych obiektów przyrodniczych;
- organizowaniu sytuacji edukacyjnych dostarczających dzieciom jak najwięcej przeżyć emocjonalnych, intelektualnych;
- poznawanie podstawowych zasad ochrony przyrody, uczenie przestrzegania ich.

Rodzina stanowi miejsce, w którym edukacja przyrodnicza wyprzedza i dopełnia edukację odbywającą się w przedszkolu, a następnie w szkole.

W celu budzenia w najmłodszych zaciekania i inspirowania można podjąć wiele zadań, na przykład:

- wspólne wykonanie zielnika;
- tworzenie rodzinnych gier planszowych;
- obserwacje ptaków w okolicy;
- gromadzenie nagrań odgłosów przyrody;
- prowadzenie kalendarza pogody;
- zbudowanie karmnika, dokarmianie ptaków zimą.

Oprac. w oparciu o: M. Urbańska, Edukacja przyrodnicza w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Edukacja Elementarna w Teorii i Praktyce: kwartalnik dla nauczycieli, nr 1-2, 2008

KLAPS TO TEŻ PRZEMOC!

Obowiązkiem dorosłych jest umiejętność rozpoznawania oznak świadczących o zjawisku krzywdzenia dziecka oraz podejmowania właściwych działań interwencyjnych. Część nieodpowiednich zachowań dorosłych względem dzieci może wynikać z ich nie wiedzy, z własnych nieprzepracowanych problemów bądź też z przekonania, że dane postępowanie jest prawidłowe, nie ma na celu skrzywdzenie dziecka.

Stowarzyszenie Niebieska Linia określa **przemoc** jako intencjonalne działanie lub zaniechanie działania. Dochodzi do niej kiedy jedna osoba ma wyraźną przewagę nad drugą, natomiast działanie bądź zaniechanie działania jednej osoby narusza prawa i dobra osobiste drugiej, a osoba wobec której stosowana jest przemoc doznaje cierpienia i szkód fizycznych oraz psychicznych. Klaps spełnia wszystkie te warunki.

Kary fizyczne uczą przede wszystkim tego, by zaprzestać zachowań w obecności osoby kontrolującej. Przeprowadzone badania dowodzą, że **klapsy nie są skuteczne** w dłuższej perspektywie, z kolei dzieci wobec których stosowane są klapsy, częściej przejawiają zachowania agresywne. Wynika to z ich obserwacji, że rodzice będący autorytetem, stosują taką metodą rozwiązywania konfliktów czy różnicy zdań. W konsekwencji w ich oczach stanowi to normalną formę działań.

Na podstawie współczesnej nauki dotyczącej pracy mózgu można stwierdzić, że najlepiej uczymy się gdy jesteśmy spokojni i szczęśliwi. Jak wiadomo klapsom towarzyszy lęk, smutek – tym samym dziecko przerywane dane zachowanie ze strachu, a nie dlatego, że nauczyło się, dlaczego to zachowanie jest złe. Negatywne emocje pojawiające się w relacjach rodzice – dzieci przyczyniają się do utraty wiary w siebie u dziecka, co więcej traci ono zaufanie do rodziców, wolniej się uczy i paradoksalnie częściej sprzeciwia się rodzicom, przejawia zachowania antyspołeczne i agresywne – dowodzą tego badania prowadzone przez 50 lat – potwierdza to szkodliwość dawania klapsów.

Czy wiesz co znaczy klaps dla dziecka?

**Klaps to przemoc wobec dziecka. Zawsze.
Brak klapsa nie oznacza braku dyscypliny.
Dorosły, odpowiedzialny rodzic jest w obowiązku znalezienia innych
metod wychowawczych.**

Kluczem do sukcesu w działaniach rodzicielskich stanowi **wyznaczenie granic** i ustalenie, czego oczekujemy od dziecka, określenie jakie zasady panują u nas w domu czy rodzinie, co akceptujemy, a czego nie. Zamiast nakazów i zakazów konieczne są rozmowy tak, by dziecko zrozumiało logiczne argumenty.

Zapobiegaj - przykładowo jeśli dziecko ogląda za dużo telewizji, zabierz telewizor z dziecięcego pokoju, jeżeli nie chcesz, by w pokoju był porzucany ogrom zabawek, ogranicz ich ilość. Należy przy tym pamiętać, że wiele „złych” zachowań dziecka wynika z jego walki o uwagę, stąd często pojawiają się one, kiedy mamy mało czasu. Warto zadbać o to, by dziecko każdego dnia miało możliwość spędzenia czasu z rodzicem.

Rozmowy należy przeprowadzać z dzieckiem kiedy jego (i rodzica) emocje opadną, a nie kiedy dziecko płacze, krzyczy i się złości. Warto nazywać emocje, które dostrzegamy w dziecku i pomóc mu się uspokoić – to my – dorośli posiadamy kompetencje panowania nad swoimi emocjami, jednak musieliśmy się tego nauczyć. Dziecko ma prawo błędzić i potykać się, jego układ nerwowy dopiero dojrzewa, a umiejętności poznawcze się kształtują. Dajmy dziecku czas i przestrzeń.

Wytłumacz, porozmawiaj i omów zaistniałą sytuację wtedy, gdy Wasza złość pójdzie w zapomnienie, a to czasem następuje długo „po” tym zdarzeniu. Warto zapytać dziecko dlaczego tak się zachowało, a także powiedzieć mu jak może zachować się w takiej sytuacji w przyszłości.

Należy pozwolić dziecku odczuć logiczne konsekwencje, pamiętając, że pod tym pojęciem nie kryje się szantaż emocjonalny czy też straszenie. Przykładowo można powiedzieć dziecku „Jeśli zniszczyłeś zabawkę, to teraz jej nie masz”, natomiast zapowiadanie, że zostanie samo w domu, jeśli w przeciągu 5 minut nie będzie gotowe do wyjścia, mija się z celem.

Dzieci chcą być kochane i chwalone - będą do tego dążyć! Konieczne jest jasne formułowanie swoich oczekiwań względem dziecka, nawet jeśli nam – dorosłym wydaje się, że są one oczywiste. Warto też podkreślać to, co dziecko zrobiło dobrze poprzez konstruktywną pochwałę.

Oprac. w oparciu o: www.mamologia.pl/klaps-to-przemoc-wszystko-co-powinienes-wiedziec-o-klapsach/

AKTUALNOŚCI

KONTAKT:
Samorządowy Zespół
Szkolno-Przedszkolny nr 2
PRZEDSZKOLE SAMORZĄDOWE NR 2
Chelmek, ul. Brzozowa 9
tel./fax 33 846 12 97
kadry@szspchelmek.pl

GRUPY PRZEDSZKOLNE W ROKU SZKOLNYM 2024/2025

- „Kwiatuszki” 3-latki**
- „Motylki” 3, 4-latki**
- „Biedroneczki” 4, 5-latki**
- „Zajączki” 5-latki**
- „Sówki” 5-latki**
- „Misie” 5, 6-latki**
- „Pszczołki” 6-latki**

**Zachęcamy do systematycznego odwiedzania naszej strony internetowej!
Znajdziecie tam Państwo wszystkie bieżące informacje,
a także relacje z uroczystości przedszkolnych.**

**www.szspchelmek.pl
www.przedszkole2.szspchelmek.pl**